

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή Ε' Νηστειών – Εβρ. 9,11-14 (17/4/2016)

Η κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Χριστού

Καθώς πλησιάζουμε τις Άγιες ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος και του Πάσχα, αγαπητοί μου αδελφοί, οι Χριστιανοί, λίγο ως πολύ, ετοιμαζόμαστε για να κοινωνήσουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Αυτή η προετοιμασία γίνεται από κάποιους με συνείδηση και πλήρη συναίσθηση της σπουδαιότητάς της, από κάποιους άλλους, όμως, ίσως τους περισσότερους, από συνήθεια ή επειδή έτσι το θέλει το έθιμο και η παράδοση.

Ο Απόστολος Παύλος, στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, αναφέρεται στη σπουδαιότητα της προσφοράς του Αίματος του Χριστού, θέλοντας έτσι να τοποθετήσει όλους μας υπεύθυνα απέναντι στην κρίσιμη και πολύ σημαντική για τη ζωή μας συνάντηση μαζί Του. Υπογραμμίζει, μάλιστα, ότι ενώ οι θυσίες των ζώων και η προσφορά του αίματός τους στον Θεό, σύμφωνα με τα θέσμια της Ιουδαϊκής θρησκείας, αφορούσαν στον εξωτερικό καθαρισμό των μολυσμένων, η θυσία και η εκούσια προσφορά του Αίματος του Χριστού αφορά στην εσωτερική μας καθαρότητα, στην κάθαρση της συνείδησής μας από τα νεκρά έργα, ώστε επαξίως να μπορούμε να λατρεύουμε το ζωντανό Θεό¹.

Είναι, λοιπόν, ή καταλληλότερη ευκαιρία να μιλήσουμε για τον τρόπο της σωστής προετοιμασίας που πρέπει ν' ακολουθήσουμε, προκειμένου να προσέλθουμε στο ποτήριο της ζωής και να μετάσχουμε εμπειρικά και όχι επιδερμικά στα υπερφυή γεγονότα του Θείου Πάθους.

Αν αναλογιστούμε ότι ο Κύριός μας προσέφερε το άσπλο Αίμα Του *αντίλυτρον υπέρ πάντων*², μπορούμε να καταλάβουμε ότι, καθιστώντας τον εαυτό μας έτοιμο για τη Θεία Κοινωνία, δημιουργούμε και καλλιεργούμε τις προϋποθέσεις για την προσωπική μας πνευματική βελτίωση και την οικειοποίηση της μελλοντικής μας σωτηρίας. Η άξια, κατά το δυνατόν, Θεία Κοινωνία, όμως, επιτυγχάνεται με προσπάθεια και την καλλιέργεια κάποιων βασικών προϋποθέσεων προς την κατεύθυνση αυτή.

Η κύρια και βασική προϋπόθεση είναι η εσωτερική καθαρότητα, η συνεχής δηλ. προσπάθεια για την απαλλαγή της ψυχής μας από τα βάρη της αμαρτίας, από την κυριαρχία των παθών. Αυτή η καθαρότητα αποκτάται με τον συνεχή αγώνα στον στίβο της

¹ Εβρ. 9,14

² Α' Τιμ. 2,6

μετανοίας, με το να κάνουμε το έργο της μετανοίας τρόπο ζωής, ο οποίος θα μας οδηγήσει τακτικά στο πετραχήλι του πνευματικού, στο πνευματικό θεραπευτήριο, απ' όπου ο άνθρωπος εξέρχεται καθαρός και αναγεννημένος. Ιδιαίτερα στην περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ο λόγος της Εκκλησίας μας για την αναγκαιότητα της μετανοίας είναι έντονος και σαφής. Ας τον ακούσουμε, ας τον εφαρμόσουμε!

Βασική προϋπόθεση, επίσης, για την όσο το δυνατόν πιο άξια προσέγγιση στο Μυστήριο της ζωής είναι η συνεχής και έντονη επαφή και επικοινωνία με τον Κύριο και Δημιουργό μας. Αυτή επιτυγχάνεται με τη συνεπή συμμετοχή στις Ιερές Ακολουθίες της περιόδου και κυρίως στη Θεία Λειτουργία, αλλά πραγματώνεται επίσης και με την προσωπική μας καθημερινή προσευχή, με τη μυστική και ευχαριστιακή συνομιλία με τον Χριστό, με την οποία είναι δυνατή η εσωτερική μεταμόρφωση και πνευματική μας αλλοίωση. Η προσευχή είναι από τα μεγαλύτερα δώρα της αγάπης του Θεού. Όποιος έχει γευθεί τους εύοσμους καρπούς της είναι σε θέση να μαρτυρήσει για την αξία και την σπουδαιότητά της.

Η προσέγγιση, επίσης, στο Μυστήριο τῶν Μυστηρίων, στη Θεία Κοινωνία, πρέπει να είναι προϊόν μεγάλης και ειλικρινούς αγάπης προς τον συνάνθρωπό μας. Δεν είναι δυνατόν να κοινωνεί κανείς επαξίως αν δεν έχει συνδιαλλαγή με τον διπλανό του, αν κρατά κακία και θυμό για τον γείτονά του. Το αίσθημα της αληθινής αγάπης καταξιώνει τον άνθρωπο και τον καθιστά πραγματικά άξιο της μέγιστης τιμής που είναι η ένωση με τον Θεό. Μη ξεχνούμε, άλλωστε, πως ο Χριστός, κινούμενος από αυτή την αγάπη δέχθηκε τη θυσία και έχυσε το άχραντο Αίμα Του για τη δική μας σωτηρία.

Μετάνοια, λοιπόν, προσευχή και αγάπη, είναι οι βασικότερες προϋποθέσεις της αποδεκτής από τον Θεό κοινωνίας μαζί Του. Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αδελφοί μου, μας παρέχει όλα τα εχέγγυα και τις ευκαιρίες να τις καλλιεργήσουμε. Στο χέρι μας εναπόκειται να το καταφέρουμε, για να μπορέσουμε επαξίως να κοινωνήσουμε και να γευθούμε στην ουσία της τη μέγιστη χαρά και αγαλλίαση της Αναστάσεως του Σωτήρα και Λυτρωτή μας Ιησού Χριστού. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

* *A' Tμ. 2, 6*